

РЕШЕНИЕ

№ 5209

гр. София, 08.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 24.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **11592** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-чл. 178 АПК.

Производството е образувано по жалба от П. И. П., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], мл. автоконтрольор I ст. в група Контрол на пътното движение по главни пътища и магистрали, в сектор ПП, към отдел Охранителна полиция, към ОД на МВР С. срещу Заповед № 517з-4513/08.08.2019 г. на началник отдел Охранителна полиция към ОД на МВР С., с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от пет месеца, за нарушение на чл. 199, ал.1, т.3, пр.1 ЗМВР, небрежност в служебна дейност.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, изразяваща се в съществено нарушение на административно производствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Счита, че заповедта е постановена на основание неправилни констатации, пренесени от справката, въз основа на която е издадена заповедта. Моли за отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата - началник отдел Охранителна полиция към ОД на МВР С., е представил административната преписка по издаване на оспорената заповед.

В съдебното заседание се представлява от юк Р., който оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Счита заповедта за правилна и законосъобразна, издадена от компетентен орган при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон. Претендира разноски за юрисконсулт.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че жалбоподателят П. И. П. работи на длъжността мл. автоконтрольор, I ст. в група Контрол на пътното движение по главни пътища и магистрали, в сектор ПП, към отдел Охранителна полиция, към ОД на МВР С..

Видно от кадровата справка за награди и наложени дисциплинарни наказания относно П., представена по делото, жалбоподателят работи в системата на МВР от 1996 г. Жалбоподателят е награждаван единадесет пъти, за периода от 2000 г. до 2019 г. с различни по вид награди. През 2015 г. на П. е наложено дисциплинарно наказание Писмено предупреждение за срок от три месеца, а през 2017 г. е наказван с Порицание за срок от девет месеца.

Съгласно протокол за запознаване на служителите със Заповед № 8121з-1155/01.09.2017 г. относно указанията за работа със системата за видеонаблюдение, монтирана в автомобили, жалбоподателят е бил запознат с посочената заповед на 28.09.2018 г., за което е положил собственоръчно подпис. С протокол от 05.12.2016 г. служителят е запознат с редица подзаконови нормативни актове и заповеди.

В ОД на МВР-С. е получена информация, че след преглед на видеофайлове, монтирани в служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , за определени дни, е установено, че камера № 2 е наведена силно надолу към арматурното табло на автомобила и не заснема полицейския наряд. За изнесените данни е извършена предварителна проверка и изготвена докладна записка № 517р-19832/07.12.2018 г.

Със Заповед № 517з-4492/12.12.2018 г., директорът на ОД на МВР С. е разпоредил да се извърши проверка за изясняване на постъпили данни в докладна записка № 517р-19832/07.12.2018 г. от началник отдел Охранителна полиция, относно данни за дисциплинарни нарушения от служители в сектор ПП при ОД на МВР С. със заповедта е определена и комисия, която да извърши проверката.

За извършената проверка, назначената комисия изготвила справка, № УРИ 517р-13387/01.08.2019 г., в която отразила, че на смяна в часовия диапазон от 20,00 ч. до 08,00 ч. на 18/19.08.2018 г. са назначени служителите П. И. П. и В. П. В., мл. автоконтрольори от група КПД ГПА на СПП- ОДМВР С.. В наряд е определен служебен автомобил К. С., с рег. [рег.номер на МПС] , оборудван с А. ВКП-2, с който служителите да изпълняват дейността по контрола на пътното движение. От представените видеоматериали се установява, че записите започват от 22,25 ч. на 18.08.2018 г. до 01,27 ч. на 19.08.2019 г., където камера № 2 е наведена силно надолу към арматурното табло на автомобила. Установено е, че са запаметени проверки на лица и МПС, като при прегледа на записите същите не са визуализирани. В проведена беседа със служителите на 08.10.2018 г. и двамата твърдят, че не са ограничавали и закривали с предмети камерите, както и не са въздействали върху работоспособността на АИС ВПК.

Изводът, направен в справката от комисията е, че полицейските служители са възпрепятствали работата на системата за видеонаблюдение на пътния контрол, като е установено, че камера № 2 е наведена силно надолу към арматурното табло на автомобила, което възпрепятства нормалното ѝ функциониране. Комисията е изразила

становище, че жалбоподателят П., заедно с колегата си В. с действия или бездействия са допуснали некоректна работа на системата за видеонаблюдение, с което са нарушени утвърдените със Заповед рег. № 8121з-1155/01.09.2017 г. указания за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в автомобилите. С това е осъществен състав на дисциплинарно нарушение, представляващо небрежност в служебната дейност, за което съгласно чл. 199, ал.1, т. 3, пр. 1 от ЗМВР е предвидено налагане на дисциплинарно наказание писмено предупреждение за срок от три до шест месеца.

Отразено е, че П. И. П. е запознат със Заповед рег. № 8121з-1155/01.09.2017 г. указания за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в автомобилите с индивидуален протокол рег. № 1204р-7203/24.10.2017 г. Справката е връчена лично на жалбоподателя П. И. П. на 08.08.2019 г., за което е положил подпис. Жалбоподателят е посочил, че е запознат с възможността в 24-часов срок да подаде възражение относно справката.

На 07.08.2019 г., П. И. П. е дал сведение, в което е посочил, че на 18.08.2018 г., за времето от 20,00 ч. не е ограничавал видимостта на камерите и не е манипулирал системата.

На 08.08.2018 г. е проведено изслушване на жалбоподателя пред началник отдел Охранителна полиция към ОД на МВР С., за което е съставен протокол рег. № 1204р-4676/1/08.08.2018 г. Жалбоподателят е посочил, че изложеното в справката не е вярно. По никакъв начин той не е манипулирал ВПК.

На основание установеното в справката № УРИ 517р-13387/01.08.2019 г., началник отдел Охранителна полиция към ОД на МВР С. е издал Заповед № 517з-4513/08.08.2019 г., с която на жалбоподателя П. И. П. е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от пет месеца, за нарушение на чл. 199, ал.1, т.3, пр.1 ЗМВР, небрежност в служебна дейност. Основанието за налагане на дисциплинарното наказание е това, че на 18/19.08.2018 г., за времето от 20,00 ч. до 08.00 ч. на главен път ПП I-8, изпълнявайки задълженията си по контрол на пътното движение със служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] не е проверил състоянието на камера № 2, като е допуснал обектива ѝ да е насочен силно надолу към арматурното табло на автомобила. Това представлява нарушение на служебната дисциплина и на чл. 204, т.4, вр. чл. 194, ал.2, т.1, чл. 197, ал.1, т.2 и чл. 199, ал.1, т.3, пр. 1 ЗМВР. В мотивите на заповедта е изложено, че не са спазени разпоредбите на т.2, раздел II от Заповед рег. № 8121з-1155/01.09.2017 г. относно утвърждаване на указания за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в автомобилите, изискващи от полицейските служители да не извършват действия, водещи до повреждане и/или нарушаване работоспособността на системите. Относно срокът на наложеното наказание от 5 месеца, не са изложени конкретни мотиви.

Въпреки дадените от съда указания, ответникът не представи доказателства за датата на връчване на заповедта на жалбоподателя. Единствено върху заповедта е положен подписа на жалбоподателя, с който е удостоверил, че е получил заповедта, но не и на коя дата.

По делото е представен Акт за встъпване в длъжност от 14.08.2017 г., с който И. А. е заел длъжността началник отдел Охранителна полиция към ОД на МВР С., с наименование на длъжността комисар.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № 517з-4513/08.08.2019 г. на началник отдел Охранителна полиция към ОД на МВР С., с която на жалбоподателя П. И. П. е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от пет месеца, за нарушение на чл. 199, ал.1, т.3, пр.1 ЗМВР, представляващо небрежност в служебна дейност, извършено на 18/19.08.2018 г., за времето от 20,00 ч. до 08,00 ч.

Жалбата срещу процесната заповед е подадена от легитимирано лице, адресат на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“, за срок от пет месеца, считано от датата на връчване на заповедта, поради което е процесуално допустима. Относно срокът за оспорване на заповедта, съдът е изложил мотиви в определение от 20.02.2020 г., които се поддържат и към настоящия момент, като е приел жалбата за подадена в срока за обжалването ѝ. Въпреки дадените указания, по делото не се представиха доказателства за датата на връчване на процесната заповед на жалбоподателя. Ответникът, в изрична молба от 18.02.2020 г. посочва, че заповедта е връчена на жалбоподателя, за което той се е подписал, но не е изписал, датата на която е връчена заповедта. С дадените указания съдът е предупредил ответника, че ако не разполага с доказателства за датата на връчване на заповедта, ще приеме, че жалбата е подадена в срок. Поради това приема, че жалбата е подадена в срока за обжалване.

По съществото ѝ, като прецени съгласно чл.168, ал.1 АПК законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона, съдът прие по същество жалбата е основателна.

По съответствие на заповедта с процесуалните изисквания.

Оспорената заповед е издадена от компетентен за това орган, началник отдел Охранителна полиция към ОД на МВР С.. Съгласно 204, т.4, вр. 197, ал.1, т.2 ЗМВР, наказанията се налагат със заповед на служители на висши ръководни и ръководни длъжности - за наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 1 - 3. Съгласно Класификатора на длъжностите в МВР за служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и 3 и ал. 3 ЗМВР, утвърден със Заповед № 8121з-140 от 24 януари 2017 г., графа IX „Областни дирекции на министерство на вътрешните работи“, т. 7 е записано, че длъжността началник отдел представлява ръководна длъжност, поради което, когато е установено нарушение по смисъла на чл. 197, ал.1, т. 2 ЗМВР, същия е компетентен да наложи наказанието. Поради това, заповедта е издадена от компетентен орган.

Спазени са установената писмена форма по чл.59 АПК и съдържание за издаване на административен акт - чл. 210 ЗМВР, съгласно който заповедта следва да съдържа извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В Заповедта е посочен издателя на акта /началник отдел Охранителна полиция към ОД

на МВР С. /, извършителят /мл. автоконтрольор I ст. в група Контрол на пътното движение по главни пътища и магистрали, в сектор ПП, към отдел Охранителна полиция, към ОД на МВР С. П. И. П. /, мястото /главен път ПП I-8/, времето /18/19.08.2018 г., от 20,00 ч. до 08,00 ч./, разпоредбите, които са нарушени /чл. 194, ал.2, т.1 ЗМВР/, доказателствата, въз основа на които това е установено /подробно изброени докладни записки, обяснения, сведения, кадрови справки и др. /, правното основание и наказанието което се налага / чл. 197, ал. 1, т. 2 ЗМВР, „писмено предупреждение“ за срок от 5 месеца/, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта /АССО, в 14-дневен срок от връчването или по административен ред/. Изложени са фактическите и правни основания за издаването ѝ. Относно обстоятелствата, при които е извършено нарушението – неизпълнение на т. 2, раздел II от Заповед № 8121з-1155/01.09.2017 г., уреждаща реда за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в служебните автомобили, изразяващо се в неизвършена проверка относно състоянието на камера № 2, с което е допуснал обектива да е наведен силно надолу към арматурното табло на автомобила, съдът приема, че дисциплинарно наказващия орган е препратил към справка № УРИ 517р-13387/01.08.2019 г., с която жалбоподателят е запознат, като така не е нарушено правото му на защита. Отразено е, че заповедта е издадена в следствие на установената фактическа обстановка, обобщена в справка, с рег. № УРИ 517р-13387/01.08.2019 г. Такова препращане относно мотивите за издаване на един административен акт, не е непознато в практиката, не е процесуално нарушение, водещо до отмяна на акта, тъй като е възможно препращане към друг документ, предхождащ издаването на административния акт, за да се счете, че съответния акт е мотивиран. Съгласно ТР № 16/1975 г. на ОС на съдиите от Върховния съд се приема, че ако мотивите не са изложени в самия административен акт, то същите може да са изложени отделно или да се съдържат в друг документ от административната преписка. Поради тази причина съдът счита, че постановената заповед е мотивирана в достатъчна степен, за да може наказаното лице да разбере какво е извършил, с деянието си кои норми е нарушил, както и какво е наложеното му наказание.

Съдът намира, че при издаването на заповедта са спазени специалните административно-производствени правила по ЗМВР. При издаване на заповедта, ответникът е спазил двумесечният срок по чл. 195, ал.1 ЗМВР за налагане на дисциплинарно наказание, който започва да тече от момента, в който дисциплинарния орган се е запознал с всички относими факти и обстоятелства и са му станали известни нарушителя и извършеното от него дисциплинарно нарушение, т.е. събрани са всички относими към нарушението доказателства. Справката е с изходящ номер от 01.08.2019 г., а оспорената заповед е наложена на 08.08.2019 г., поради което е спазен двумесечният срок, предвиден в чл. 195, ал.1 ЗМВР. Съгласно чл. 206, ал.1 ЗМВР дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. В конкретния случай, видно от данните по преписката жалбоподателят е представил писмени сведения от 07.08.2019 г., както и е проведено изслушване пред органа на 08.08.2019 г. Дисциплинарното производство е започнало във връзка с изнесени данни за извършени нарушения, със Заповед № 517з-4492/12.12.2018 г. Следва да се отбележи, че предвид вида на дисциплинарното нарушение – неизпълнение на т. 2, раздел II от Заповед № 8121з-1155/01.09.2017 г., уреждаща реда за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в служебните

автомобили, представляващо нарушение на чл. 194, ал.2, т.1 ЗМВР, за което се предвижда наказание писмено предупреждение, регламентирано в чл. 197, ал.1, т.2 ЗМВР, то съгласно чл. 208 ЗМВР, не е необходимо издаването на писмена заповед за започване на дисциплинарно производство. Цитираната разпоредба предвижда, че при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 198 - 202 или по чл. 203, ал. 1, т. 1 дисциплинарното производство може да започне и без издаване на заповед. В този случай дисциплинарното производство започва с първото действие за установяване на нарушението. Поради изложеното, липсата на заповед за образуване на дисциплинарно производство, не би представлявало дисциплинарно нарушение, водещо до отмяна на заповедта, с която е наложено наказанието.

В крайна сметка, при издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед.

По съответствие на заповедта с материалния закон.

Дисциплинарното наказание „писмено предупреждение“ за срок от пет месеца е наложено за допуснато от жалбоподателя неизпълнение на служебно задължение, и по-конкретно на т. 2, раздел II от Заповед № 8121з-1155/01.09.2017 г., уреждаща реда за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в служебните автомобили, изразяваща се в неизвършена проверка относно състоянието на камера № 2, с което е допуснал обектива да е наведен силно надолу към арматурното табло на автомобила, на 18/19.08.2018 г. за времето от 20.00 ч. до 08.00, през което е бил наряд, като патрул на пътен контрол, с автомобил Кия С. рег. [рег.номер на МПС] . Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 194, ал.2, т.1 ЗМВР.

Настоящият съдебен състав намира, че не е налице нарушение на разпоредбата на чл. 194, ал.2, т.1 ЗМВР, тъй като фактическите обстоятелства опровергават наличието на нарушение. Вменените нарушения, извършени на 18/19.08.2018 г., обхващат бездействието на П. И. П. да извърши проверка относно състоянието на камера № 2, с което е допуснал обектива да е наведен силно надолу към арматурното табло на автомобила. Съгласно т.2, раздел II от указанията, утвърдени със заповед №8121з-1155 от 01.09.2017 г. на министъра на вътрешните работи, на служителите е вменено задължение да се въздържат от извършване на действия, водещи до повреждане и/или нарушаване работоспособността на системите за видеонаблюдение, монтирани в служебните автомобили. От една страна, нарушението, за което е наложено дисциплинарното нарушение на жалбоподателя е извършено с бездействие, т.е. органът посочва необходимост от извършване на конкретно действие, свързано с проверка на състоянието на камера № 2, а от друга, посочената заповед, с която са утвърдени указания за работа със системата за видеонаблюдение, монтирана в служебните автомобили, изисква именно такова бездействие. Задължението, вменено на служителите е да се въздържат от извършването на действия, които могат да доведат до повреждане и/или нарушаване работоспособността на системите за видеонаблюдение, монтирани в служебните автомобили. Т.е. липсва корелация между нарушението, за което е наложено дисциплинарното наказание и нормата, цитирана като нарушена. За да се приеме за нарушена посочената разпоредба на т.2, раздел II от Заповед рег. № 8121з-1155/01.09.2017 г. следва да се докаже, че именно служителя П.,

с конкретно действие е манипулирал положението на обектива на камерата, като го е насочил силно надолу.

Освен това, по делото не се събраха доказателства за това кое лице следва да следи за състоянието на системите за видеоконтрол, както и дали полицейските служители имат задължение да следят за изправността на камерите. Така, както е формулирано нарушението – не е извършена проверка на състоянието на камерата, предполага служителят да има технически познания за работа с тези системи, а такива изисквания към служителите не се доказва да са необходими за полицейския служител. Освен това, по делото не се доказва на жалбоподателя да е проведен инструктаж за работа със системите за видеонаблюдение, за да може да се приеме, че той е имал необходимите познания за работа с тях.

Също така, за да бъде квалифицирано деянието на П. като нарушение, най-малко следва служителят да е запознат по надлежния ред вътрешните правила, които е нарушил. Такива доказателства не се представиха. В справката № УРИ 517р-13387/01.08.2019 г. е посочено, че жалбоподателят е запознат със Заповед рег. № 8121з-1155/01.09.2017 г., утвърждаваща указания за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в автомобилите, с индивидуален протокол рег. № 1204р-7204/24.10.2017 г., но същия не съдържа по делото. Заповедта, уреждаща работата на служителите на МВР със системите за видеонаблюдение, са вътрешно ведомствен акт на МВР и не съществува задължение за знанието им, без изричното им връчване на съответното длъжностно лице. Доколкото такова връчване не беше установено, то не може и неспазването на някое от разписаните в тях изисквания, да бъде квалифицирано като нарушение на тези правила.

От изложеното, съдът стига до извода, че по делото не са събрани доказателства за това, че жалбоподателят П. е запознат със Заповедта, за която е посочено, че е нарушена, както и че му е проведен инструктаж за работа със системите за видеонаблюдение, за да знае какви действие да предприеме, за да провери и приведе съответната камера в състояние, годно за работа.

Освен това, съдът намира, че в заповедта не са изложени мотиви относно срока, за който е наложено наказанието на жалбоподателя „писмено предупреждение“, а именно 5 месеца. В ЗМВР е предвидено, че този вид наказание се налага за срок от три до шест месеца, т.е., органът има право на преценка за какъв от посочения времеви диапазон да наложи наказанието. Това обаче предполага излагане на мотиви за причините, поради които органът е преценил, че следва да наложи определен срок на наказанието, още повече, че в случая срокът на наложеното наказание и в близост до максимално предвидения за това срок. Формално в заповедта е посочено, че органът е извършил оценка на събраните доказателства, тежестта на нарушението, настъпилите от него вредни последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на жалбоподателя по време на службата му, в това число кадровата справка, но това е само едно изброяване на конкретните посочени в закона обстоятелства, които следва да бъдат преценени. Нито е посочена формата на вината, нито е уточнена тежестта на нарушението, нито пък дали от него са настъпили и съответно какви вредни последици. Предвид изложеното, съдът приема, че в оспорената заповед липсват мотиви по какви причини органът е избрал, срокът на наказанието да бъде именно пет месеца, а не три и половина или четири. Изборът на срок за дисциплинарно нарушение, който е различен от минималния

налага излагане на мотиви защо органа счита, че именно този срок е най-подходящ, да въздейства превантивно и поправящо на служителя. Налагането на дисциплинарно наказание не може да е самоцел, а да преследва конкретни цели да се предотврати последващо дисциплинарно нарушение, съответно да се предотвратят вредните последици от него. Налагането на предвиденото в чл. 197, ал.1, т.2 ЗМВР наказание, следва да има за цел да предотврати извършването на друго подобно нарушение и предотврати/ограничи настъпването на вредни последици. По тази причина, органът е следвало да извърши преценка, в какъв конкретно срок ще бъдат постигнати посочените по-горе цели и да мотивира конкретно определения срок. Като не е направил това, административният орган не е обосновал упражняването на предоставеното му правомощие в съответствие с целта на закона. Предвид изложеното обжалваното решение е постановено при съществено нарушение на административнопроизводствени правила относно съдържанието му, както и при несъответствие с целта на закона. Непосочването на мотиви относно срока, за който се налага дисциплинарно наказание, съставлява нарушение на изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и лишава съда от възможност да установи дали актът, в тази му част, е в съответствие с целта на закона - чл. 146, т. 5 от АПК, налице е порок, обосноваващ незаконосъобразност на оспореното решение. Липсата на мотиви относно наложеното наказание не е от вида нарушения, които могат да бъдат санирани от съда, който да измени заповедта, като наложи най-краткия срок на наказанието.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира оспорената заповед за неправилна и незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменена.

По разноските:

Жалбоподателят не претендира разноси, поради което такива неследва да му се присъждат.

На ответника не се дължат разноси, с оглед изхода на делото.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 АПК, настоящия съдебен състав на Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № 517з-4513/08.08.2019 г. на началник отдел Охранителна полиция към ОД на МВР С., с която на жалбоподателя П. И. П., мл. автоконтрольор I ст. в група Контрол на пътното движение по главни пътища и магистрали, в сектор ПП, към отдел Охранителна полиция, към ОД на МВР С., е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от пет месеца, за нарушение на чл. 199, ал.1, т.3, пр.1 ЗМВР, небрежност в служебна дейност.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване /чл. 211, изр.последно ЗМВР/.

СЪДИЯ:

